

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж г 26/2014
03.09.2013. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у правној ствари предлагача Б.Б. из Б., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Врховног касационог суда Р4 г 3/2014 од 26.06.2014. године, у седници одржаној 03.09.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба предлагача изјављена против решења Врховног касационог суда Р4 г 3/2014 од 26.06.2014. године.

Образложење

Решењем Врховног касационог суда Р4 г 3/2014 од 26.06.2014. године, у првом ставу изреке, утврђено је да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у поступку пред Апелационом суду у Београду Гж 473/14. У другом ставу изреке, наложено је Апелационом суду у Београду да о жалби парничних странака у предмету Гж 473/14 одлучи у року од 15 дана од дана достављања овог решења. У трећем ставу изреке, предлагачу је одређена накнада за повреду права на суђење у разумном року од 50.000,00 динара. У четвртом ставу изреке, одбијен је захтев предлагача за накнаду нематеријалне штете преко одређених 50.000,00 динара до тражених 2.000 евра.

Против наведеног решења предлагач је изјавила жалбу.

Одлучујући о жалби предлагача, на основу члана 8б став 3. Закона о уређењу судова („Сл.гласник РС“ бр.116/08, ... 101/13), Врховни касациони суд је испитао побијано решење, применом члана 387. у вези члана 402. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, ...55/14), у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Сл.гласник СРС“ бр.25/82... „Сл.гласник РС“ бр.46/95, ... 55/14), који се примењује на основу члана 8в. Закона о уређењу судова, па је нашао да је жалба недозвољена.

Применом члана 377. и 383. став 1. у вези члана 402. ЗПП (који закон се примењује на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку и члана 8в. Закона о уређењу судова), жалба се подноси првостепеном суду који је донео првостепену одлуку, а о жалби одлучује другостепени суд. Законом о уређењу судова утврђена је стварна надлежност судова, па самим тим је одређено и који другостепени суд одлучује о жалби, у зависности од врсте и вредности спора.

Одредбом члана 8а. Закона о уређењу судова („Сл.гласник РС“ бр.116/08, ... 101/13), прописано је да странка у судском поступку, која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року, може непосредно вишем суду поднети захтев за заштиту права на суђење у разумном року, а према члану 8б. став 3. овог Закона, против решења о захтеву за заштиту права на суђење у разумном року може се поднети жалба Врховном касационом суду у року од 15 дана.

Надлежност Врховног касационог суда у суђењу, осим наведеном одредбом, одређена је и чланом 30. Закона о уређењу судова, тако што је ставом 1. овог члана предвиђено да Врховни касациони суд одлучује о ванредним правним средствима изјављеним на одлуке судова Републике Србије и у другим стварима одређеним законом, а према ставу 2. истог члана, одлучује о сукобу надлежности између судова, ако за одлучивање није надлежан други суд, као и о преношењу надлежности судова ради лакшег вођења поступка или других важних разлога.

Имајући у виду изнето, произлази да је, одредбом члана 8б. Закона о уређењу судова, предвиђено да Врховни касациони суд одлучује о жалбама против решења којима је одлучено о захтеву за заштиту права на суђење у разумном року, само као другостепени суд, односно само када је у питању жалба поднета против решења којима су нижестепени судови одлучили о овом захтеву, из чега даље произлази да жалба против решења којим је Врховни касациони суд одлучио о заштити овог права странке, није дозвољена.

На основу изнетог, Врховни касациони суд је, применом члана 387. став 1. тачка 1. у вези члана 402. ЗПП, те у вези члана 30. став 2. ЗВП и члана 8в. Закона о уређењу судова, одлучио као у изреци, односно жалбу одбацио, као недозвољену.

**Председник већа-судија
Љубица Милутиновић,с.р.**